

Metoda (objektově orientované programování)

[Jump to navigation](#)[Jump to search](#)

Metody v [objektově orientovaném programování](#) (OOP) jsou podobné [funkcím](#), které se používají v [programování](#). V OOP jsou v podstatě také funkcemi, které mohou pracovat s daty [třídy](#) nebo [objektu](#). Z vnějšku jsou data neviditelná – nepřístupná, jelikož jsou zapouzdřena v objektu a nelze je volat přímo. Metody určené k tomu, aby s daty objektu mohly pracovat i jiné objekty, nazýváme [rozhraním](#) objektu.

Obsah

[skrýt]

- [1 Typy metod](#)
 - [1.1 Statické metody](#)
 - [1.2 Konečné \(finální\) metody](#)
 - [1.3 Abstraktní \(virtuální\) metody](#)
 - [1.4 Speciální metody](#)
- [2 Modifikátory přístupu](#)
- [3 Přetěžování](#)
- [4 Volání metod](#)
- [5 Ukázky vytvoření metod](#)
 - [5.1 Java](#)
- [6 Související články](#)

Typy metod[\[editovat\]](#) | [editovat zdroj](#)

Statické metody[\[editovat\]](#) | [editovat zdroj](#)

Jsou součástí třídy, ale lze je použít aniž by byla vytvářena [instance třídy](#). Chceme-li označit danou metodu jako statickou, použijeme [klíčové slovo](#) *static*.

Konečné (finální) metody[\[editovat\]](#) | [editovat zdroj](#)

Metody se mohou v [odvozených třídách](#) překrývat, ale existují případy, kdy chceme mít jistotu, že danou metodu nebude možné změnit. Slouží k tomu konečné metody, které nemohou být „přepsány“ v žádné z odvozených tříd. Chceme-li označit danou metodu jako konečnou, použijeme [klíčové slovo](#) *final*.

Abstraktní (virtuální) metody[\[editovat\]](#) | [editovat zdroj](#)

Při návrhu se lze setkat s případy, kdy chceme nechat [implementaci](#) určitých metod až na potomky. Jako příklad lze uvést třídu *Obrazec*, která definuje obecný [geometrický útvar](#) a u níž víme, že potomci budou mít stejné metody (např. [obvod](#) a [obsah](#)), ale jejich implementace bude různá. Pokud tedy označíme metodu jako *abstraktní* říkáme tím, že tuto metodu implementuje její potomek. Tyto metody se většinou označují [klíčovým slovem](#) *abstract* nebo *virtual*.

Výše uvedený příklad v Javě:

```
//definování obecného Obrazce
abstract class Obrazec {
    //každý potomek této třídy např. Čtverec, Obdélník bude implementovat
    níže uvedené metody
    public abstract double obvod();
    public abstract double obsah();
}
```

```
//třída definující Čtverec a implementující dvě abstraktní metody předka
class Ctverec extends Obrazec {
    public double obvod(double a) {
        return double (4*a);
    }
    public double obsah(double a) {
        return double (a*a);
    }
}

//třída definující Obdélník a implementující dvě abstraktní metody předka
class Obdelnik extends Obrazec {
    public double obvod(double a, double b) {
        return double (2*(a+b));
    }
    public double obsah(double a, double b) {
        return double (a*b);
    }
}
```

Speciální metody[\[editovat\]](#) | [\[editovat zdroj\]](#)

Sem patří [konstruktor](#), [destruktor](#) a tzv. „getter“ a „setter“. Poslední dvě zmiňované metody neslouží k ničemu jinému, než k nastavování a získávání hodnot daných vlastností. Není vhodné vlastnosti tříd definovat jako *veřejné*, mohlo by např. dojít k nechtěné změně jejich hodnot, ale jako *chráněné* nebo *soukromé* a k těmto vlastnostem pak přistupovat pomocí zmíněných *getterů* a *setterů*. Jejich názvy by měly začínat slovem *get_* nebo *set_*.

Modifikátory přístupu[\[editovat\]](#) | [\[editovat zdroj\]](#)

Většina běžně používaných objektově orientovaných programovacích jazyků má tři modifikátory přístupu:

- **public** - lze je volat odkudkoli
- **protected** - lze je volat pouze z metod stejné či odvozené třídy
- **private** - lze je volat pouze z metod téže třídy

Přetěžování[\[editovat\]](#) | [\[editovat zdroj\]](#)

Umožňuje objektům volání jedné metody se stejným jménem, ale s jinou implementací. Provádí se to tak, že se deklaruje více metod se stejným názvem, které se mohou lišit různým počtem, typem argumentů popř. jejich pořadím.

Ukázka v Javě:

```
// Třída pro práci se soubory
public class Soubor{
    public static void otevri(Binary binary){
        Console.WriteLine("Otevírám binární soubor.");
    }
}
```

```

        //implementace otevření binárního souboru
    }

    public static void otevri(Text text){
        Console.WriteLine("Otevírám textový soubor.");
        //implementace otevření textového souboru
    }

    public static void prectiRadek(Binary binary){
        Console.WriteLine("Čtu řádek z binárního souboru.");
        //implementace čtení řádku z binárního souboru
    }

    public static void prectiRadek(Text text){
        Console.WriteLine("Čtu řádek z textového souboru.");
        //implementace čtení řádku z textového souboru
    }

    public static void zavri(Binary binary){
        Console.WriteLine("Zavírám binární soubor.");
        //implementace zavření binárního souboru
    }

    public static void zavri(Text text){
        Console.WriteLine("Zavírám textový soubor.");
        //implementace zavření textového souboru
    }

}

```

Volání metod[\[editovat\]](#) | [editovat zdroj](#)

Rozlišujeme volání uvnitř třídy a volání metody určitého objektu. V prvním případě se běžně používá pouze její název, ve druhém případě je nejdříve uveden název objektu a pak název volané metody.

Ukázka volání metod v Javě:

```

//definování třídy
public class Trida {
    double Metoda1 (double a){
        return a;
    }

    double Metoda2 (double b){
        //volání metody uvnitř třídy
        double prom = Metoda1(b);
        return prom;
    }
}

```

```
Trida instance=new Trida();  
//volání metody objektu  
instance.Metoda1(5);
```

Volání metod může být v některých programovacích jazycích jiné viz [PHP](#), kde se volají následovně:

```
class MojeTrida{  
    //statická metoda vypisující chyby  
    static function vypisChybu($zprava_chyby, $cislo_chyby){  
        echo "Nastala chyba číslo: $cislo_chyby";  
        echo "Popis chyby: $zprava_chyby";  
    }  
    public function deleni(a, b){  
        if((a || b) == 0){  
            //volání lokální statické metody uvnitř třídy pomocí self  
            self::vypisChybu("Nelze dělit nulou!", "400");  
        }else {  
            return (a/b);  
        }  
    }  
    public function vypocet(a, b){  
        $vysledek = 0;  
        //volání lokální metody uvnitř třídy pomocí $this  
        $vysledek = $this->deleni(a,b)+(a*b);  
        return $vysledek;  
    }  
}  
//volání metody objektu  
$trida = new MojeTrida();  
$trida->vypis_chybu(4,5);
```

Ukázky vytvoření metod[\[editovat\]](#) | [editovat zdroj](#)

Java[\[editovat\]](#) | [editovat zdroj](#)

```
//Ukázka statických metod  
public class Ctverec extends Obrazec {  
    //deklarace statické metody pro výpočet obvodu  
    static double obvod (double a){  
        return 4*a;  
    }  
    //deklarace statické metody pro výpočet obsahu  
    static double obsah (double a){
```

```
        return a*a;
    }
}

//Ukázka finálních metod
class Ctverec extends Obrazec {
    final double obvod (double a){
        return 4*a;
    }
    final double obsah (double a){
        return a*a;
    }
}
```